

[Tredje næstformand]

(V) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen. (Dele- og særbeskatning).

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Medlemmer af folketinget Lilli Gyldenkilde (SF), Agerschou (SF), Marianne Bentsen-Pedersen (SF), Ingerlise Koefoed (SF), Holger K. Nielsen (SF), Bjørn Poulsen (SF) og Ebba Strange (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afhjælpning af unge kvinders arbejds- og uddannelsøshed.

(Beslutningsforslag nr. B 73).

I skrivelse af gårs dato meddeler miljøministeren, at han ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give folketinget en skriftlig

Redegørelse om Barsebäckværket.

(Redegørelse nr. R 8).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Redegørelsen vil komme til forhandling torsdag den 22. april 1982.

Skatte- og afgiftsudvalget har afgivet betænkning over:

Forslag til lov om beskatning af indkomst i forbindelse med kulbrinteindvinding i Danmark (kulbrinteskatteloven). (Lovforslag nr. L 38).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Fogh Rasmussen (V):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af sambeskatningen. (Dele- og særbeskatning).

(Beslutningsforslag nr. B 72).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om afhjælpning af unge kvinders arbejds- og uddannelsøshed.

(Beslutningsforslag nr. B 73).

Jeg skal i øvrigt henvise til beslutningsforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Skriftlig redegørelse:

Redegørelse af 2. april 1982 om Barsebäckværket.

(Redegørelse nr. R 8).

Miljøministeren (Erik Holst):

Folketinget har i de seneste år flere gange drøftet det svenske atomkraftværk ved Barsebäck som følge af værkets placering tæt ved København.

Regeringen har haft den opfattelse, at der burde ske en samlet vurdering af alt undersøgelses- og redegørelsesmateriale, før en endelig stillingtagen til Barsebäckproblematikken kunne finde sted.

Dette materiale foreligger nu i form af: Svensk-dansk komitès »Rapport om sikkerhedstekniske spørgsmål og fælles elementer i beredskabsforholdene i forbindelse med Barsebäckværket«, Dansk beredskabsplan for Barsebäckværket, Landforureningsgruppens rapport om radioaktiv landforurening på dansk område efter et eventuelt stort havari på Barsebäckværket samt rapport om særlige vejr-situationer i København-Øresundsområdet.

Disse rapporter giver sammen med de undersøgelser og vurderinger, der tidligere har været foretaget, grundlag for en stillingtagen.

De sikkerhedstekniske forhold på Barsebäckværket.

Uheldet på atomkraftværket på Tremileøen ved Harrisburg i USA førte til, at den svenske og den danske regering enedes om at nedsætte en fælles ad hoc-komitè. Komiteen skulle overveje, om erfaringer fra dette reaktoruheld kunne påvirke vurderingen af sikkerhedstekniske spørgsmål i forbindelse med Barsebäckværket. Komiteen skulle også vur-

[Miljøministeren]

dere de fælles elementer i beredskabsforholdene i forbindelse med Barsebäckværket.

Svensk-dansk komité's »Rapport om sikkerhedstekniske spørgsmål og fælles elementer i beredskabsforholdene i forbindelse med Barsebäckværket« blev sendt til folketingets miljø- og planlægningsudvalg den 20. maj 1981 og samtidig offentliggjort.

Det er i rapporten lagt til grund, at myndighedsansvaret for Barsebäckværkets sikkerhedsforhold påhviler de svenske myndigheder, der har taget stilling til Barsebäckværkets sikkerhedsforhold ved tilladelserne til at sætte værkets to reaktorenheder i gang og derefter løbende i forbindelse med tilsynet med værket.

Siden Barsebäckværkets to enheder blev sat i gang i henholdsvis 1975 og 1977, er der ifølge miljøstyrelsen gennemført en række systemtekniske ændringer. Yderligere ændringer er under overvejelse eller planlagt gennemført i de nærmeste år. Disse ændringer må ses på baggrund af ønsket om en stadig udvikling mod større sikkerhed.

Ifølge komiteen betyder de konstruktionsmæssige forskelle mellem TMI-reaktoren (trykvandsreaktor, PWR) og Barsebäckværkets reaktorer (kogendevandsreaktorer, BWR), at samme tekniske forløb som under TMI-havariet ikke kan finde sted på Barsebäckreaktorerne.

En række tilsvarende komponenter og funktioner, som svigtede under TMI-havariet, findes dog også på Barsebäckværket. Komiteen har derfor overvejet Barsebäckreaktorernes følsomhed over for de væsentligste tekniske og menneskelige fejl, der indgik i TMI-havariet. Komiteen har på grundlag af svenske oplysninger i betænkningen »Säker kärnkraft?« om disse forhold taget til efterretning, at Barsebäckværket er indrettet sådan, at der dér er bedre mulighed end på TMI-reaktoren for, at fejl svarende til de væsentligste fejl under TMI-havariet hurtigt kan opdages og afhjælpes.

De analyser, som TMI-havariet førte til, viser ifølge komiteen, at et reaktoranlægs sikkerhed i almindelighed kan forbedres i alle led fra konstruktion af anlæggene og deres sikkerhedsudstyr til den daglige drift og vedligeholdelse, og at såvel den ansvarlige anlægsindehaver som sikkerhedsmyndighederne bør skærpe sikkerhedskravene yderligere.

Komiteen finder det tilfredsstillende, at de svenske myndigheder allerede har forbedret sikkerheden og har planlagt yderligere foranstaltninger. Komiteen har ikke derudover bemærkninger til Barsebäckværkets sikkerhedsforhold. Komiteen finder ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at foreslå yderligere undersøgelser ud over de allerede iværksatte og planlagte.

Det kan i den forbindelse oplyses, at den svenske rigsdag har tilsluttet sig forslaget i regeringens energiproposition (1980/81:90) om, at Barsebäckværket senest den 1. september 1986 skal forsynes med et system til trykafledning gennem et filter med henblik på at undgå eventuelt brud på reaktorinde slutningen ved et stort reaktorhavari. En sådan konstruktion forventes at kunne mindske konsekvenserne af visse havarityper væsentligt, herunder de havarityper, der forudsættes i Landforureningsgruppens redegørelse.

Komiteen siger som en samlet vurdering af sikkerhedsforholdene ved Barsebäckværket set i lyset af TMI-havariet, at der ikke i forbindelse med havariet og de foretagne uafhængige undersøgelser er fremkommet oplysninger, som giver anledning til at ændre de sikkerhedstekniske vurderinger, der har ligget til grund for de svenske myndigheders godkendelser af Barsebäckværkets opførelse og tilladelser til drift.

Dansk Beredskabsplan for Barsebäckværket.

I redegørelsen til folketinget den 21. december 1979 omtalte miljøministeren arbejdet med revisionen af beredskabsplanen. Den reviderede beredskabsplan blev sendt til folketingets miljø- og planlægningsudvalg den 8. maj 1981. Planen trådte i kraft den 1. oktober 1981.

Det er aftalt med de svenske myndigheder, at hvis den svenske beredskabsplan for Barsebäckværket sættes i værk, vil der samtidig blive givet alarm til de danske myndigheder. Dette medfører altid, at også den danske beredskabsplan straks sættes i værk, det vil sige, at:

- Beredskabsorganisationen aktiveres,
- målinger iværksættes langs kysten med målehold fra civilforsvaret og over Sundet ved hjælp af en helikopter,

[Miljøministeren]

- offentligheden informeres ved udsendelse af den forberedte første meddelelse via Danmarks Radio, og
- umiddelbare beskyttelsesforanstaltninger iværksættes for flytrafik og skibsfart.

Egentlige beskyttelsesforanstaltninger mod strålingsrisikoen på dansk landområde er det imidlertid ifølge det af miljøstyrelsen udarbejdede grundlag for beredskabsplanen kun berettiget at iværksætte, hvis der sker udslip af radioaktive stoffer som følge af kerne-nedsmeltning med brud på reaktorindeslutningen. Og selv de største udslip vil kun kunne få sundhedsmæssige konsekvenser, hvis vindretningen er mod Danmark.

Det er således overvejende sandsynligt, at alarm fra Sverige ikke skal medføre iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger mod ioniserende stråling på dansk landområde. Et beredskab, der skal imødegå meget sjældent forekommende begivenheder, må for at kunne være effektivt baseres på et beredskab, som findes i forvejen. Barsebäckberedskabet bygger derfor først og fremmest på politiets og civilforsvarets almindelige beredskab og planlægning.

Den reviderede beredskabsplan er udarbejdet i overensstemmelse med forslagene om fælles elementer i beredskabsforholdene i Svensk-dansk komité's rapport. Lignende forslag indeholdes i den svenske regerings energiproposition (1980/81:90) om beredskabet mod ulykker i atomkraftværker. Den er nu tiltrådt af den svenske rigsdag og danner grundlag for de svenske myndigheders videre arbejde med beredskabet omkring atomkraftværkerne i Sverige.

Sandsynligheden for og de samfundsmæssige konsekvenser af et alvorligt havari.

Landforureningsgruppen blev nedsat i december 1978. Gruppen blev sammensat af repræsentanter for miljøstyrelsen, tilsynet med nukleare anlæg, sundhedsstyrelsen og Forsøgsanlæg Risø. Desuden var professor Ove Nathan personligt medlem af gruppen. Landforureningsgruppens rapport blev offentliggjort den 13. november 1981 og samtidig sendt til folketingets miljø- og planlægningsudvalg.

Landforureningsgruppen har beskrevet det mulige nedfald af radioaktive stoffer på dansk område ved udvalgte modeludslip og

meteorologiske forhold, bedømt muligheden for og omkostningerne ved forskellige foranstaltninger til begrænsning af strålingsniveauet i nedfaldsramte områder samt i den forbindelse belyst de samfundsmæssige konsekvenser ud fra alternative kriterier for anvendelsen af nedfaldsramte områder.

Arbejdsgruppen har ved sit arbejde anvendt dosisberegninger foretaget af Forsøgsanlæg Risø og beregninger af samfundseconomiske konsekvenser foretaget af professor Søren Kjeldsen-Kragh og lektor Poul Erik Stryg. Disse beregninger er udført på grundlag af arbejdsgruppens og miljøstyrelsens anvisninger. Beregningsmaterialet findes i delrapporter, der er offentliggjort som bilag til redegørelsen. Beregningsresultaterne hviler på bestemte forudsætninger, der fremgår af redegørelsen.

Konsekvenserne af et havari er afhængige af mange faktorer, heriblandt et evt. udslips størrelse, dens sammensætning af radioaktive stoffer, den tid, udslippet varer, og de meteorologiske forhold. Landforureningsgruppen har derfor måttet foretage en afvejning af alle disse usikre faktorer ved sit valg af et såkaldt »værst tænkeligt« uheld.

Det »værst tænkelige« uheld har man i rapporten fastlagt til at være et stort radioaktivt udslip (i rapporten benævnt BWR-2 udslip) efter et meget alvorligt havari på en af Barsebäckværkets reaktorer, kombineret med en udvalgt ugunstig vejr-situation. Andre vejr-situationer end den her valgte kan medføre væsentligt større doser til mindre grupper i befolkningen, men samtidig vil forureningen blive koncentreret til mindre områder. Eksempler på sådanne vejr-situationer er beskrevet i den til folketingets miljø- og planlægningsudvalg den 19. marts 1982 fremsendte rapport om »Særlige vejr-situationer i København-Øresundsområdet«.

Sandsynligheden for et »værst tænkeligt« uheld for dansk område kan ud fra amerikanske sandsynlighedsdata og dansk vejrstatistik udregnes til ca. seks hundredemillionte-dele pr. år. Det må understreges, at der er tale om modelberegninger, hvis værdi som vurderingsgrundlag må tages med stor forsigtighed. Arbejdsgruppens vurderinger baserer sig på uheld, som teoretisk har ringe sandsynlighed, og som i praksis ikke er forekommet.

[Miljøministeren]

I landforureningsrapporten er det vurderet, at der end ikke ved det »værst tænkelige« uheld vil kunne indtræde akutte sundhedsmæssige skadesymptomer i befolkningen. Derimod kan der opstå et antal kræftskader, som vil vise sig gennem en periode på ca. 30 år, begyndende ca. 5 år efter uheldet, og der vil yderligere kunne opstå et antal fosterskader og arvelige følger.

Som det fremgår af rapporten, er denne vurdering baseret på beregnede individueller doser, som forudsætter, at alle individer i små delområder får samme dosis. I virkeligheden ville de enkelte individer på grund af helt lokale forhold og på grund af forskellige livsmønstre få forskellige doser. Det kan derfor ikke udelukkes, at et mindre antal individer ville kunne få en så stor dosis på kort tid, at de kunne få symptomer på akut strålesyge.

Såfremt der – helt utænkeligt – ikke bliver iværksat nogen foranstaltninger mod strålingen fra den radioaktive landforurening, vil de sundhedsmæssige virkninger af et eventuelt udslip ifølge de beregnede eksempler i rapporten maksimalt beløbe sig til ca. 24.000 kræftdødsfald over en periode på 30 år, begyndende ca. 5 år efter uheldet (heraf ca. 20.000 fra anvendelsen af forurenede levnedsmidler), ca. 1.500 fosterskader og ca. 19.000 arvelige følger i alt.

Sammenholder man disse tal med de »naturligt« forekommende tal for en 30-årig periode, henholdsvis 400.000, 60.000 og 200.000, ses, at virkningerne af det »værst tænkelige« uheld ville svare til en stigning i antallet af »naturlige« tilfælde på henholdsvis ca. 6 pct. i antallet af kræftdødsfald, 2,5 pct. i antallet af fosterskader og 10 pct. i antallet af arvelige følger i en 30-årig periode.

Ved anvendelse af passende modforanstaltninger kan disse sundhedsmæssige virkninger af det »værst tænkelige« uheld ifølge rapporten nedsættes betydeligt, men det vil ikke være muligt at træffe modforanstaltninger, som vil kunne yde befolkningen 100 pct. beskyttelse mod strålingen som følge af uheldet. De modforanstaltninger, der kan iværksettes for at nedbringe antallet af sundhedsskader, medfører en række økonomiske, beskæftigelsesmæssige og sociale konsekvenser for samfundet.

De sundhedsmæssige og samfundsøkonomiske konsekvenser af et »værst tænkeligt«

uheld er i rapporten forsøgt vurderet for 3 forskellige foranstaltningsniveauer. (Ved foranstaltningsniveau forstås omfanget af de foranstaltninger, der foretages for at begrænse virkningerne af uheldet).

Ifølge denne vurdering kan de sundhedsmæssige virkninger af den radioaktive landforurening ved anvendelse af *det højeste foranstaltningsniveau* reduceres til ca. 1.500 kræftdødsfald, ca. 100 fosterskader og ca. 1.200 arvelige følger i alt. Hertil kommer ca. 870 kræftdødsfald over en 30-årig periode, ca. 55 fosterskader og ca. 700 arvelige følger i alt i efterfølgende generationer, som kan blive de direkte følger af strålingen fra skypassagen. Sammenholder man igen disse tal med de »naturligt« forekommende tal for en 30-årig periode, ses, at virkningerne af det »værst tænkelige« uheld ville svare til en stigning i antallet af »naturlige« tilfælde på henholdsvis 0,59 pct. i antallet af kræftdødsfald over en 30-årig periode, 0,26 pct. i antallet af fosterskader og 0,95 pct. i antallet af arvelige følger i alt i efterfølgende generationer.

Reduktionen af de sundhedsmæssige virkninger af den radioaktive landforurening vil først og fremmest kræve, at levnedsmidler fra de forurenede områder ikke anvendes, hverken til menneskeføde eller til husdyrfoder. Hertil kommer en måneds midlertidig fraflytning af de mest forurenede områder. Her kan der blive tale om ca. 630.000 mennesker fra et område på ca. 565 km². Gader, veje m.m. skal gennemspules for radioaktive stoffer, parcelhusgrunde skal gennemgraves m.v. For landbrugets vedkommende bygger beregningerne blandt andet på, at den stående afgrøde i de forurenede områder på Sjælland og Fyn kasseres i uhedsåret, og at landbrugsproduktionen på Sjælland i disse områder omlægges. De samfundsøkonomiske omkostninger som følge af disse foranstaltninger beløber sig ifølge rapporten skønsmæssigt til i alt ca. 8–9 mia kr. i de første 10 år efter uheldet. Efter de første 10 år vil de årlige omkostninger som følge af landbrugets produktionsomlægning antagelig aftage, bl.a. som følge af en løbende produktionstilpasning.

Rapporten har lagt til grund, at erhvervmæssigt ophold i et forurenede område må accepteres ud fra andre og noget højere dosis-kriterier end dem, der er foreslået som ac-

[Miljøministeren]

ceptable for almindeligt ophold. Argumentet i rapporten herfor har været, at det kunne være berettiget at acceptere større doser til erhvervsmæssigt beskæftigede personer end til personer i almindelighed ud fra hensynet til mulighederne for at opretholde samfunds-funktionerne. Beregningerne har vist, at der stort set ikke under disse forudsætninger bliver tale om at standse erhvervene i fraflyt-te områder.

Det understreges imidlertid i rapporten, at der kan være samfundsmæssige følger af situationen, som på uforudsigelig måde kan ændre forudsætningerne for beregningerne og som følge heraf også konsekvenserne.

Der peges således på, at mulige psykologisk betingede følger i befolkningen er en faktor, der kan få afgørende betydning, men som vanskeligt lader sig omregne i samfundsøkonomisk sammenhæng.

Skulle f.eks. produktionen i byerhvervene i det fraflyttede område blive standset, fordi de ansatte af psykologisk betingede årsager ikke ville være indstillet på at opholde sig på virksomhederne i arbejdstiden, ville de samfundsøkonomiske konsekvenser stige med yderligere ca. 8 mia kr.

Professor Ove Nathan har i sin mindretalsudtalelse anført følgende:

»Det er min opfattelse, at redegørelsen bidrager med værdifuldt materiale til forståelse af et stort reaktorhavaris mulige følger på lang sigt. Det er særlig nyttigt, at redegørelsen ud over de strålingsmæssige og helbredsmæssige forhold også behandler nogle samfundsøkonomiske konsekvenser.

Men jeg finder, at redegørelsen på væsentlige punkter er skrevet således, at uheldige forhold er søgt bagatelliseret. Redegørelsen tager således en definitivt negativ stilling til anvendelse af det laveste dosiskriterium for fraflytning, der er benyttet i beregningerne. Det er min formodning, at de tal, som redegørelsen fremlægger i sine centrale tabeller, på flere punkter er et udtryk for en væsentlig undervurdering af problemets mulige omfang.

Jeg må derfor desværre tage afstand fra redegørelsens formulering i dens helhed. Med hensyn til de punkter, om hvilke der har været enighed i hele arbejdsgruppen, skal jeg henvise til arbejdsgruppens godkendte mødereferater snarere end til selve redegørelsen.«

Professor Ove Nathans udtalelse blev givet på baggrund af et udkast til redegørelsen. Til den endelige udgave, der på en række punkter var ændret, har Ove Nathan udtalt, at han fortsat må tage afstand fra redegørelsens formulering i dens helhed, men at redegørelsen i den nye udformning ikke så definitivt tager en negativ stilling til anvendelsen af det laveste dosiskriterium for fraflytning.

Miljøstyrelsen har udtalt, at styrelsen ikke deler professor Nathans opfattelse af, at arbejdsgruppens flertal har søgt i fremstillingen at bagatellisere uheldige forhold.

Miljøstyrelsen har særlig fremhævet, at arbejdsgruppens vurderinger baserer sig på uheld, som teoretisk har ringe sandsynlighed, og som i praksis ikke er forekommet. Miljøstyrelsen har på denne baggrund tilsluttet sig arbejdsgruppens redegørelse.

Konklusion.

På grundlag af Svensk-dansk komité's rapport, beredskabsplanen og landforureningsgruppens redegørelse kan der drages følgende konklusioner:

- at de sikkerhedstekniske foranstaltninger i det hele er primære set i forhold til de foranstaltninger, som kan træffes efter et uheld,
- at man ikke ved sikkerhedstekniske foranstaltninger fuldstændig kan udelukke muligheden for, at havari på atomkraftværker fører til utilsigtede udslip af radioaktive stoffer til omgivelserne, men
- at sandsynligheden for havarier, der fører til udslip af store mængder radioaktive stoffer, er overordentlig lille,
- at uanset hvor højt sikkerhedstekniske foranstaltningers effektivitet bedømmes, er det nødvendigt at opretholde et beredskab. Den nærmere udformning af dette beredskab bør afpasses efter udviklingen på det sikkerhedstekniske område og efter den større viden, som måtte fremkomme om mængde og sammensætning af udslippet af radioaktive stoffer ved havari,
- at et beredskab ikke kan tilrettelægges på en sådan måde, at der opnås fuldstændig sikkerhed for, at sundhedsskader som følge af den radioaktive stråling fra et udslip kan afværges,
- at foranstaltninger til at mindske strålingsdosis fra nedfald ikke kan tilrettelægges på

[Miljøministeren]

en sådan måde, at sundhedsskader som følge heraf helt kan afværges.

De sikkerhedstekniske forhold på Barsebäckværket er løbende ændret i overensstemmelse med den teknologiske udvikling. Der er siden værket opførelse gennemført en række systemtekniske ændringer, og yderligere ændringer er planlagt til gennemførelse i de nærmeste år. De sikkerhedstekniske foranstaltninger er i det hele primære set i forhold til de foranstaltninger, som kan træffes efter et uheld. Regeringen har ikke grundlag for at kritisere de svenske myndigheders arbejde med de sikkerhedsmæssige forhold på Barsebäckværket, og der er tilfredshed med kontakten mellem de svenske og de danske myndigheder om reaktorsikkerhed og beredskabsplanlægning.

Barsebäckproblematikken er genstand for stor opmærksomhed fra mange sider.

Det erkendes af alle, at sandsynligheden for, at der indtræder et uheld på Barsebäckværket, der får betydning for Danmark, er overordentlig ringe. Men hvis der sker et stort uheld, vil dette på grund af værket placering så tæt ved hovedstadsområdet med en meget stor befolkningskoncentration kunne få endog meget alvorlige sundhedsmæssige, økonomiske og sociale konsekvenser for det danske samfund.

Det er ikke alene de sundhedsmæssige skader, der vil følge af et sådant uheld, der er alvorlige. Det er i lige så høj grad de øvrige virkninger for samfundet: hovedstadens funktionsdygtighed vil være væsentligt nedsat i en periode, og den danske fødevarerproduktion vil af både reelle og psykologiske grunde lide under virkningerne af en sådan forurening.

Hvor alvorlige konsekvenser et uheld kan få, er det vanskeligt at vurdere. Ikke alene hviler alle gennemførte beregninger på teoretiske modeller såvel for udslippets størrelse og dets spredning som for, hvilke foranstaltninger der vil være nødvendige. Men dertil kommer vurderingen af den indflydelse, som de psykologiske faktorer kan få. Der findes ikke i dag fortillfælde af omfattende og langvarig radioaktiv landforurening efter et reaktorhavari på et atomkraftværk.

Der er mellem de nordiske lande indgået en konvention, der ligestiller den miljøskeade eller risiko for miljøskeade, som påføres en anden stat, med den skade eller risiko, der

foreligger i hjemlandet. Konventionen giver på regeringsplan mulighed for at rette henvendelse til myndighederne i det land, hvor den miljøskeadelige virksomhed findes, og kræve forhandlinger eller evt. kræve nedsættelse af en kommission, der skal afgive erklæring om sagen. En sådan kommission består af en formand fra et af de øvrige nordiske lande samt tre medlemmer fra hver af de berørte stater.

På baggrund af de meget alvorlige virkninger, et uheld på værket kan få, har regeringen fundet det rigtigst at rette henvendelse til den svenske regering med forslag om, at en svensk-dansk kommission skal vurdere det forannævnte materiale under hensyn til Barsebäckværkets beliggenhed. Denne kommission bør efter regeringens opfattelse nedsættes og arbejde efter den fremgangsmåde, der er beskrevet i den nordiske miljøbeskyttelseskonvention. På regeringens vegne har jeg derfor rettet henvendelse herom til den svenske regering ved skrivelse af 24. marts 1982, der vedlægges.

Bilag

København, den 24. marts 1982

MILJØMINISTERIET

Hr. arbejdsmarknadsminister

Ingemar Eliasson

Arbetsmarknadsdepartementet

Drottningsgatan 21

10 333 Stockholm

Sverige

Kære Ingemar Eliasson.

I de senere år har det danske folketing og den danske regering haft en række drøftelser og overvejelser om det svenske atomkraftværk ved Barsebäck, hvis beliggenhed tæt ved den danske hovedstad har givet anledning til bekymring. Det har stedse været den danske regerings opfattelse, at en endelig stillingtagen til dette atomkraftværk ikke var mulig, før en samlet vurdering af alt undersøgelses- og redegørelsesmateriale forelå.

En sådan samlet vurdering foreligger imidlertid nu, og det er på grundlag heraf, at

[Miljøministeren]

denne min henvendelse på den danske regerings vegne må ses.

Det materiale, der nu foreligger for den danske regering, og som vedlægges til orientering, er følgende:

- Svensk-dansk komitès rapport fra april 1981 om sikkerhedstekniske spørgsmål og fælles elementer i beredskabsforholdene i forbindelse med Barsebäckværket,
- den danske beredskabsplan for Barsebäckværket, der trådte i kraft den 1. oktober 1981,
- en dansk rapport fra november 1981 om radioaktiv landforurening på dansk område efter et eventuelt stort havari på Barsebäckværket og
- en dansk rapport af marts 1982 om særlige vejr situationer i København-Øresundsområdet.

Den danske regering har ikke grundlag for at kritisere de svenske myndigheders arbejde med de sikkerhedsmæssige forhold på Barsebäckværket, og der er tilfredshed med kontakten mellem de svenske og de danske myndigheder om reaktorsikkerhed og beredskabsplanlægning.

Af det foreliggende materiale fremgår, at sandsynligheden for, at der indtræder et uheld på Barsebäckværket, som får følger for Danmark, er overordentlig ringe, men at muligheden ikke kan udelukkes. Endvidere fremgår det, at det såkaldte »værst tænkelige« uheld på grund af værkets placering tæt ved det danske hovedstadsområde vil kunne få endog meget alvorlige sundhedsmæssige, økonomiske og sociale konsekvenser for det danske samfund. Hvor alvorlige konsekvenser et uheld kan få, er det vanskeligt at vurdere. Hovedstadens funktionsdygtighed vil være væsentligt nedsat i en periode. Dette vil medføre, at det danske samfund vil have svært ved at fungere. Hertil kommer alvorlige konsekvenser for dansk landbrugsproduktion og -eksport.

Der er som sagt enighed om, at sandsynligheden for, at en sådan situation måtte komme til at foreligge, er yderst ringe. Den danske regering finder, at virkningerne af et uheld imidlertid kan have så alvorlig en karakter, at det vil være rigtigst at lade en svensk-dansk kommission vurdere det foranævnte materiale under hensyn til Barsebäckværkets beliggenhed. Denne kommission

ned sættes og arbejder efter den fremgangsmåde, der er beskrevet i den nordiske miljøbeskyttelseskonvention.

Jeg vil foreslå, at der snarest optages forhandlinger mellem repræsentanter for de to landes regeringer i overensstemmelse med foranstående.

Med venlig hilsen

Erik Holst

Den første sag på dagsordenen var:

1) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven.

(Lovforslag nr. L 101. Fremsat 10/2 82. Første behandling 18/2 82. Betænkning 26/3 82. Anden behandling 30/3 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 107 stemmer mod 12.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af fotografiloven.
(Lovforslag nr. L 102. Fremsat 10/2 82. Første behandling 18/2 82. Betænkning 26/3 82. Anden behandling 30/3 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning